

”VI HAR LUKKET FOR MEGET SKIDT IND”

Sådan mener Pia Kjærsgaard, live, på stats-ejet TV, lige inden vores rundkredssamtale om mangfoldigheden. Og hverken Tv-værten eller Villy Søvndal rynkede på panden.

Da jeg første gang besøgte Danmark som gæstestuderede for over tyve år siden, blev jeg mødt med en utrolig åbenhed og imødekommenhed, der herskede fantastisk fællesskab og solidaritet og der blev endda klappet, når modstanderen scorede et flot mål. Danmark gjorde enormt indtryk på mig, og dette positive billede, jeg fik, gav jeg glædelig videre ude i verden.

Da jeg kom igen for ti år siden for nu at bosætte mig her, blev jeg spurgt om jeg nu flyttede eller om jeg flygtede til Danmark. Efter Waldheim-krisen og med Jörg Haider i regeringen var det ikke ligefrem sjovt at være østriger i udlandet. Jeg blev mødt med

mange og berettigede spørgsmål om hvad der egentlig forgår i alpelandet.

Når jeg i dag er ude at rejse sker det samme igen for mig. Bare omvendt. Jeg skal svare på mange og berettigede spørgsmål om menneskerettighedsproblemer, tvangsudvisninger, fodlænker til børn og hvad der egentlig foregår i Danmark.

I den tyske Tv-debat mellem Merkel og Steinmeier for nogle uger siden blev der ikke en eneste gang nævnt ordene udlændinge, fremmede eller flygtninge. I Danmark bliver dagsordenen stort set udelukkende sat med disse emner.

På en måde er citatet rigtigt nok: Der blev lukket for meget skidt ind – al den fremmedfjendtlige hetz blev lukket ind i hjerner og hjerter og ødelægger værdier og grund-

principper, selvom den påstår det modsatte. Måske kan kvoter og aftaler befordre mangfoldigheden, men det er i grunden en sindstilstand (a state of mind) som udgør mangfoldighed - eller manglen på den.

Og jeg mener, at teatret i langt højere grad er nødt til at tage stilling til det, der forgår. Scenen må være en aktiv politisk arena, vi må udvise ulydighed overfor visse kulturpolitiske strategier, vi må sprede mangfoldigheden og påvirke samfundet gennem vores arbejde, først og fremmest gennem det, vi viser på scenen.

*Mange hilsner
Hans-Peter Kellner*